

Začal sa advent

NITRA - Pre kresťanov sa začalo štvortýždňové obdobie adventu - duchovnej prípravy na slávenie spomienky narodenia Ježiša. Symbolom tohto predvianočného obdobia je adventný veniec so štyrmi sviecami, ktoré sa postupne zapalujú. Na snímke omša v Kostole svätého Gorazda v Nitre. (tasr), Plus jeden deň, 30.11.2009

Vyhrajte posledný kus vzácnej Biblie!

Získajte posledný kus vzácnej Biblie! Bola zhotovená v limitovanej edícii 500 kusov, a pri jej výrobe sa použilo dokonca aj zlato. Túto knihu dostala do daru aj hlava katolíckej cirkvi pápež Benedikt XVI.

Ručne viazaná Biblia sa pritom už nedá zohnať. Nový Čas s týždenníkom Život však pripravil pre svojich čitateľov unikátnu súťaž. Posledný kus sa dá získať za cenu jednej esemesky. Biblia sa dala na trhu kúpiť za 2 000 EUR (60 252 Sk). Tento knižný skvost váži až 6, 5 kg a má viac ako 1 000 strán. Je ručne viazaná v koženej väzbe a pri jej výrobe sa použilo aj zlato. „Na Slovensku kniha tohto druhu ešte nie je. Vzácna je najmä pre použité ilustrácie a tým, že ide o limitovanú edíciu“ vysvetľuje

Peter Bielčík, riaditeľ marketingu spoločnosti Ikar.

(mih), Nový Čas, 30.11.2009

Súťažná otázka: Ako sa ešte inak povie Biblia?

A) Sväté písmo

B) Božské písmo

Ak chcete vyhrať Zlatú Bibliu v hodnote 2 000 EUR (60 252 Sk) v súťaži denníka Nový Čas a týždenníka Život, stačí zaslať SMS na číslo 6668 v tvare NC(medzera)BIB(medzera)SPRÁVNA ODPOVEĎ(medzera)VAŠE MENO, PRIEZVISKO a ADRESA. Cena spätnej SMS je 0, 797 EUR (24, 01 Sk) vrátane DPH.

Vzácnu Bibliu odovzdala slovenská delegácia priamo vo Vatikáne aj pápežovi Benediktovi XVI.

Minarety nechcú aj ďalší v Európe

Švajčiarske referendum, v ktorom občania zakázali výstavbu mešít, vyvolalo v Európe oslavy aj pobúrenie. Vatikán je na strane moslimov.

Ukázali Švajčiari nedostatok tolerancie, alebo skôr cestu, ktorou sa Európa musí vydať, ak si chce zachovať svoju súčasnosť? Názory sa rôznia, faktom však ostáva, že zákazom stavby minaretov prekvapili.

Výsledok referenda, na ktorom sa zúčastnilo 53 percent obyvateľov a presadila ho Švajčiarska národná strana, motivoval podobne zmýšľajúcich politikov v európskych krajinách.

Známy holandský radikál Gert Wilders už vyjadril svoju túžbu po

referende, s podobným návrhom chcú prísť Dánska ľudová strana aj talianska Liga severu. Podporu vo svojich krajinách zatiaľ nezískali, ale úspech švajčiarskeho referenda ich šance určite zvýši.

Európske politické špičky reagovali skôr negatívne. Šéf francúzskej diplomacie Bernard Kouchner označil rozhodnutie Švajčiarov za „znak netolerancie“ aj napriek tomu, že práve v jeho krajine sa v parlamente hovorí o zákaze buriek. Dúfa, že Švajčiari toto rozhodnutie čím skôr zvrátia.

Očakáva sa búrlivá reakcia moslimského sveta, egyptský mufti už

Rečník dňa

„Nerobte z kostolov nočné kluby.“

Gianfranco Ravasi nový predseda Pápežskej rady, varoval talianskych biskupov pred odpredávaním opustených cirkevných miest, ako to urobili v prípade jedného maďarského kostola, ktorý prerobili na nočný klub, kde sa na mieste (bývalého) oltára predváža strip-tíz. PRAVDA, 30.11.2009

Biskupi upozorňujú na tlak reklamy

Katolícki biskupi upozorňujú veriacich, že je veľmi silný tlak na ľudí, aby prežívali obdobie adventu ako záležitosť zaobstarávania najrozličnejších vecí, ktoré nanucuje reklama. „Iste, k sviatočným chvíľam patrí aj atmosféra útulného domova, prejavy pozornosti voči našim blízkym. Ale sám Ježiš Kristus nás upozorňuje na nebezpečenstvo prehnaného konzumu,“ napísali biskupi v pastierskom liste na začiatok adventu. (SITA), PRAVDA, 30.11.2009

Nová knižnica

Katolícka univerzita v Ružomberku by mala mať novú univerzitnú knižnicu za 6, 33 milióna eur (192, 78 milióna Sk). Nahradit' má súčasnosť, ktorá je v provizórnych priestoroch a je v havarijnom stave. Zaplatiť by ju mal rezort školstva.

(tasr), Plus jeden deň, 1.12.2009

vyhlásil, že zákaz „uráža city moslimov vo Švajčiarsku aj všade inde“, podobný odkaz prišiel aj z najľudnatejšej moslimskej krajiny Indonézie. Vatikán podporil švajčiarskych biskupov, podľa ktorých môže rozhodnutie voličov zhoršiť spolunažívanie rôznych náboženstiev.

Matúš Krčmárík
SME, 1.12.2009

Ježiš na žehličke

S osvieteným spotrebičom sa už žehliť nebude

Mary Jo Coadyovej (44) z amerického štátu Massachusetts žehlička zmenila život. Zjavil sa na nej samotný Ježiš.

Pani Coadyová sa nedávno rozviedla a prechádzala aj krízou svojej katolíckej viery.

Keď nedávno vošla do izby dcéry a na žehličke zbadala tvár Spasiteľa, vlialo jej to do žíl novú nádej. Najprv si myslela, že jej dve dospelé dcéry budú mať iný názor.

No tie ju nadšene podporovali: „Mami, to je Ježiš a pozerá sa na nás!“, vraveli jej. Podľa nej je to dôkaz, že ju Ježiš počúva a odkazuje jej, že všetko bude dobré. Na rozdiel od iných ľudí, ktorým sa zjavila v domácnosti Ježišova tvár, Mary Jo nechce svoj objav speňažiť, iba sa oň podeliť s priateľmi.

Osvietenú žehličku však už používať nebude, radšej si kúpi novú. (sim), Plus jeden deň, 30.11.2009

Ocenená architektúra

Rekonštrukcia kostola v Novej Lesnej rozhádala dedinčanov. Moderný interiér sa niekomu páči, inému zas nie. Zaujímavé ale je, že architekt dostal za obnovu tohto kostola prestížne ocenenie.

Redaktorka: „Tomáš Bujna patrí s novým poňatím kostola v Novej Lesnej k čerstvo oceneným architektom. Z pôvodnej stavby spravil moderný svätostánok.“

Tomáš Bujna, architekt: „Ten kostol bol zanesený rokmi nánosmi ľudových rôznych nepotrebných vecí. Chceli sme ten kostol vlastne očistiť.“

Redaktorka: „Časť miestnych je s kostolom spokojná, iní by najradšej do nových priestorov nanosili opäť staré veci.“

Anketa- Nová Lesná:

Opýtaný 1: „Rozbilo to farnosť, pretože ten bývalý farár, ktorý tu bol, ten si nechal porúčať od toho architekta.“

Opýtaný 2: „Nie, je to v poriadku. Keby sa mi to nebolo, nepáčilo, tak by sme neboli na tej streche robili.“

Tomáš Bujna, architekt: „Tvrším, že architektúra ľudí má vychovávať a ak to tak je, tak tu v tomto prípade sme učiteľmi v prvej triede.“

Redaktorka: „A teraz sa presuňme do Bratislavy. Táto administratívna budova sa stala najvyššie ocenenou architektonickou realizáciou na Slovensku za rok 2009. Digital park na Einsteinovej ulici navrhol tím z Česka. Po prvýkrát v histórii udeľovania cien Dušana Jurkoviča sa tak laureátmi stali zahraniční architekti. Prezradili nám, že stavba sa bude ešte rozširovať.“

Jakub Cigler, architekt: „V krátkej dobe bude rozšírená o výškovou stavbu, zhruba 30 poschodí, ale myslím si, že architektúra nemusí, aby bola dobrá, nemusí byť vysoká.“

Redaktorka: „Medzi ocenenými dielami architektúry na Slovensku je aj obytný dom Kačica v Banskej Bystrici a výrobná hala v Bratislave.“

Marek Vnenčák a Martina Dratvová
Markíza, 29.11.2009

Apelujúce ticho fotografií vytrháva z ľahostajnosti

Pôsobivá výstava Dva domy jedného Pána v stupavskej synagóge

Fotograf Stacho zachytáva súčasný stav svedomia občana prostredníctvom rozdielného vzťahu k sakrálnym objektom.

Stupava. Ticho lieči, iba ak sa nedosiahlo násilím. Zachytené ticho na fotografiách výtvarného fotografa a vysokoškolského pedagóga Ľuba Stacha (56) skutočne lieči. Svedomie. Hoci najčastejšie dokumentuje následky násillia a neznašanlivosti. Nena-báda na ne. Naopak. Sú mementom, nabádajúcim na ľudskosť. Jeho diela sú jasným posolstvom humanizmu.

Miesta zhromaždenia často ľudí nezhrmažďujú

Robí tak cez prezentáciu dvoch premyslene vybraných odlišných pohľadov na jeden objekt, krajinu, človeka či dej v zmenenom prostredí, alebo čase. Raz konfrontácie založenej viac na ob-

sahu, inokedy formálnej stránky. Alebo na základe metafory významov jednotlivých obrazov.

„V spojení dvoch fotografií ma zaujímajú protiklady, ale aj podobnosti vo všetkých formách, ktoré sa dajú vizuálne vyjadriť. Vytrháva diváka z ľahostajnosti a letargie. Nabáda na nespokojnosť,“ hovorí Stacho.

Zatiaľ poslednú z výstav Ľuba Stacha Dva domy jedného Pána možno vidieť v stupavskej synagóge. Autor zachytáva súčasný stav svedomia občana Slovenska i Európy cez jeho očividne rozdielny vzťah k sakrálnym objektom. Synagóga po hebrejsky bejt ha kneset, čiže miesto zhromaždenia, na Slovensku najčastejšie nezhrmažďuje ľudí a nezastrešuje ich duchovný svet.

Ako možno vidieť na fotografických diptychoch, keď nechátra pred očami ľahostajných ľudí, zhromažďuje často pochybné hodnoty sveta konzumu. Na výstave

možno vidieť fotografie miestneho katolíckeho kostola -prvého z domov jedného Pána, vedľa ktorého visí fotografia synagógy - druhého domu jedného Pána. Tá môže byť pekárňou, krčmou, telocvičňou, v lepšom prípade galériou.

A inde dva funkčné kostoly, evanjelický a katolícky. Že by sa autor pomýlil? Nie, evanjelický vznikol z niekdajšej synagógy...

Ide o hodnoty Európy

„Pôvodne bol projekt orientovaný tak trochu židovsko-katolícky,“ hovorí autor, „no neskôr som pochopil, že už nejde o židovsko-katolícky problém, ale problém tradičnej kultúry Európy. Preto sú na fotografiách zastúpené rôzne kresťanské koncepcie od pravoslávnych, gréckokatolíckov, evanjelíkov. Tu už ide o hodnoty Európy, ktoré si nechrátime.“

Miro Polakovič

Autor je publicista a filmár
SME, 1.12.2009

Na utrpenie a smrť sa nedá zvyknúť

Misia slovenskej organizácie Magna Deti v núdzi patrila v Kambodži medzi prvé v krajine, ktoré začali sprístupňovať liečbu detským pacientom HI V/AIDS.

Situácia s HIV bola v roku 2003 v Kambodži alarmujúca, 250-tisíc nakazených. Azda najvyššie číslo v Ázii na počet obyvateľov v krajine. Podobne začal narastať aj počet chorých detí, ktoré sa navyše stávali sirotami. V roku 2004 ich bolo 77-tisíc zasiahnutých AIDS-om. Liečba bola dostupná len na niekoľkých miestach v hlavnom meste Phnom Penh.

„Kambodža je chudobná krajina, kde honba za majetkom ničí životy a vyháňa chorých mimo mesta. Vytváranie segregovaných AIDS kolónií mimo miest nemá v súčasnom svete obdobu,“ hovorí Martin Bandžák, jeden zo spoluzakladateľov a výkonný riaditeľ Magna Deti v núdzi v Kambodži, ktorý stál pri implementácii jej všetkých misií vo svete. S rodinou trávi v Kambodži väčšinu času, vychovávajú tam aj ich 14-mesačnú dcéru. Nemôže však tvrdiť, že si už na všetko zvykli. „Asi sa nedá zvyknúť na utrpenie a smrť,“ hovorí.

Počas šiestich rokov Magna vybudovala a prevádzkuje v Kambodži dva sitorince pre päťdesiat HIV pozitívnych detí. Okrem toho vedú program na zastavenie prenosu vírusu HIV z matky na dieťa v šiestich nemocniciach a plne prevádzkujú pediatrické lôžkové oddelenie. Celkovo dnes od nich dostáva lekársku starostlivosť okolo štyristo detí HIV/AIDS.

Magna v posledných rokoch spustila program aj pre ľudí v Keni a v súčasnosti pracuje aj vo Vietname a Kongu.

Denisa Augustínová, operačná riaditeľka Magna Deti v núdzi si začala ešte počas štúdia hľadať prácu v teréne pre nejaký slovenský projekt v treťom svete. „Znie to neuveriteľne, ale v tej dobe taký neexistoval. Našla som len pobočky misií alebo dcéry medzinárodných organizácií, ktoré nemali mandát na vysielanie pracovníkov do terénu,“ spomína.

Na Slovensku nemali v tom čase humanitárne projekty ešte tradíciu. Väčšina našich ľudí sa tvárla, že sa nás podobné problémy netýkajú. „Práve to nás priviedlo k myšlienke založiť Magnu,“ hovorí Augustínová.

„V zahraničí je to bežná prax, mladí ľudia majú možnosť túto tematiku študovať na univerzitách,“ dodáva Bandžák, pôvodným povolaním fotograf.

Podľa neho však potrebujeme ešte niekoľko rokov na to, aby sme sa poznačení komunizmom naučili myslieť aj na druhých a nemali donekonečna pocit, že my sme jediní, ktorí majú nedostatok. Myslí si, že na Slovensku sú predsudky voči nositeľom tejto choroby stále veľmi rozšírené. „Viem si predstaviť reakciu množstva ľudí, ak by zistili, že osoba sediaci oproti nim pri obede alebo hladkajúca ich dieťa je HIV pozitívna...“

Aj negatívny vzťah katolíckej cirkvi k používaniu kondómov je podľa neho v súčasnej dobe neakceptovateľný.

Slabá informovanosť a nezaujím o skutočnosti, ktoré sa nás práve netýkajú, sa nám pri otvorených hraniciach nemusia vyplatiť. A to určite neplatí len v prípade HIV/AIDS.

Zuzana Uličianska
SME, 28.11.2009

Vykrádača vranovského kostola polícia zadržala

Ako sme vás včera informovali, neznámi páchatelia z Vranova nad Topľou sa vlámali včera do jedného z miestnych kostolov. Zobrali všetko, čo sa dalo odniesť.

Polícia zadržala miestneho mladíka. Hrozia mu až dva roky. Farnosti spôsobil škodu vo výške 2600 eur. Našťastie, všetky ukradnuté cennosti majú už späť v rukách veriaci.

STV 1, 27.11.2009

Zvrhlých kňazov tajili

Arcibiskupi vedeli o zneužívaní detí kňazmi a tajili to len aby sa vyhli škandálu. Radšej nechali chlapcov a dievčatá trpieť a ponižovať ako by svojich podriadených nahlásili príslušným orgánom. Toto šokujúce odhalenie zverejnil írske úrady.

Redaktorka: „Desiatky kňazov mali v Dublinkej arcidiecéze zneužívať deti dlhých 40 rokov. Robili to neustále a bez strachu z trestu. Vedeli, že ich nadriadení toto zvrhlé správanie po tichu tolerujú.“

Dermot Aherin, minister spravodlivosti: „Osoby, ktoré pripustili tieto hrozné činy budú potrestané bez ohľadu na to, kedy ich spáchali. Spravodlivosti neujdú.“

Redaktorka: „Jeden kňaz sa sám priznal k viac ako 100 prípadom zneužitia. Obvineniu čelí ďalších 45 duchovných. Správanie zvrhlých kňazov terajšie vedenie diecézy odsúdilo.“

Diarmud Martin, arcibiskup: „Je nám ľúto čo sa stalo a vyzývame všetky obe, ktoré sa boja, prehovoriť aby sa zverili aspoň svojim príbuzným a neostali sami s týmto tajomstvom.“

Redaktorka: „Práve tento arcibiskup dal povolenie na odtajenie všetkých cirkevných dokumentov. Tie odhalili aj tajné rokovanie Dublinkej arcidiecézy o peniazoch na súdne procesy. Už pred dvadsiatimi rokmi očakávali, že obeť ich raz prezradia a oni budú musieť platiť. Napriek tomu, ale mlčali.“

Silvia Širilová
JOJ, 27.11.2009

Pomôžu kostolu Američania?

Historický kostol v Zacharovciach, okres Rimavská Sobota, je v havarijnom stave. Na rekonštrukciu by obec potrebovala takmer 664-tisíc eur (20 miliónov Sk). Spolu s reformnou cirkvou napísala starostka Zacharoviec Ružena Gembická list do New Yorku, aby im Američania pomohli. Veža kostola z 15. storočia totiž spadla presne 11. septembra, rok po tom, ako sa stal teroristický útok na World Trade Center.

„Dúfame, že sa nám podarí skontaktovať s tamojšími veriacimi, ktorí by nám pomohli,“ hovorí starostka.

(tasr), Plus jeden deň, 1.12.2009

Utečú kresťania zo Zeme?

O sto rokov budeme vraj sviatky radosti a pokoja oslavovať na Marse a iných planétach

Ako budeme oslavovať Vianoce o sto rokov?

Podľa viacerých odborníkov to nebude len na Zemi. Milióny ľudí ich už strávia na Mesiaci, Marse či na umelých obytných planétach, kde sa naši potomkovia uchýlia.

Možno to naozaj budú jediné miesta, kde ešte poslední kresťania slobodne pri umelohmotných stromčekoch a elektrických sviečkach oslávia kresťanské Vianoce a takto si pripomenú svoju bývalú matku Zem.

Známy český spisovateľ Ondřej Neff sa totiž domnieva, že tieto tradície môžu dokonca na Zemi zaniknúť.

Prevalcuje ich postupná islamizácia Európy.

Tí naši potomkovia, ktorí nestihnú ujsť a zostanú na Zemi, budú podľa spomínaného spisovateľa Vianoce sláviť potajomky v katakombách, pivniciach a kanáloch, aby neurážali moslimských veriacich.

Namiesto konzumu porozumenie Neff má našťastie pre obyvateľov Zeme aj optimistickjší scenár.

Ľuďom sa podľa neho bude dariť čoraz lepšie.

Všakovaké civilizačné vymoženosti sa stanú dostupnejšími najširším vrstvám obyvateľstva a životná úroveň porastie aj v najchudobnejších krajinách, kde dovtedy hladovali.

Navyše, nové generácie ľudí pochopia, že v konzumnej spoločnosti

nenájdu šťastie.

Zistia, že zážitky im prinášajú oveľa väčšiu a trvalejšiu radosť ako spotreba, a preto uprednostnia takúto formu spolunažívania.

Ak sa táto predpoveď naplní, tak Vianoce v roku 2109 budú nielen sviatkami radosti a pokoja, ale aj zastavenia sa a rozjímania. Ľudia sa začnú namiesto vecných darov obdarúvať vzájomnými návštevami a vľúdnosťou.

Roboti a brontosauři

Technika a klonovanie vyhynutých zvierat ako domácich miláčikov sú tretím Neffovým scenárom, ako budeme žiť a obdarúvať sa na Vianoce o sto rokov. Vedeckotechnická revolúcia nám umožní žiť v pohodlí nových technológií, pričom nás budú doslova obskakovať roboti, ktorých si dáme pod stromček.

Náboženské spory prestanú existovať a aby nás technika neprevalcovala, urobíme všetko pre získanie dokonalých zvierat a tvorov z dávnych čias. A tak vedci ako domácich miláčikov vyklonujú hovoriacich psov a napríklad brontosauřov.

Tak nejak by to mohlo platiť v roku 2109. Ako to bude naozaj, uvidia až naši vnuci či pravnuci. Ktorý scenár by ste brali vy? A čo tak, keby sme už cez tieto Vianoce dali dôraz na vzájomné návštevy a vľúdnosť?

Spisovateľ Ondřej Neff: „Stálo by za pokus skúsiť to.“

ŠTEFAN MESÁROŠ

Plus jeden deň, 2.12.2009

Slovenský orol oslavuje 100-ročnicu

Slovenský orol oslavuje 100. narodeniny. Združenie vzniklo v roku 1909 z katolíckych telovýchovných organizácií. Jeho členovia veria, že spojenie telocviku a kresťanstva má význam aj v súčasnosti.

Patricia Macíková, redaktorka STV: „Samotný Orlí o sebe tvrdia, že sú alternatívou k dnešnému konzumnému spôsobu života.“

Ľudovít Košík, člen predsedníctva Slovenského orla: „Máme orlovské skupiny po celom Slovensku. Zaoberajú sa jednak spoločenskými hrami, cvičením, aerobikom, hádzaná, futbal, tenis, soft tenis.“

Patricia Macíková, redaktorka STV: „Prvé roky Slovenského orla siahajú na začiatok minulého storočia. Najvýznamnejší bol v 30-tych a 40-tych rokoch. Potom sa na čas odmlčal a svoju novodobú históriu začal písať v 90-tych rokoch.“

Ján Mikolaj, minister školstva SR (SNS): „No ja si pamätám aj Jednotu, pamätám si aj Sokola. Bol myslím aj Orol, takže je viem o tom.“

Patricia Macíková, redaktorka STV: „Dnes má Slovenský orol takmer 30 000 riadnych členov. Mladá aj staršia generácia sa zhoduje, že o svoju budúcnosť sa báť nemusí.“

Razia proti mafii

Takmer sto ľudí zadržala talianska polícia pri akciách proti mafii. Finančnej polícii sa podarilo rozbiť celý mafiánsky klan Parisi v meste Bari. Zatkli 83 osôb, medzi ktorými sú aj právnici, bankári či dokonca kňazi, a zhabali majetok za 220 miliónov eur. Na Sicílii zatkli ďalších 11 osôb a v Neapole obrali organizáciu Camorra o 20 miliónov eur.

(tasr), Plus jeden deň, 2.12.2009

Ohňostroj solidarity

Slovenská katolícka charita odštartovala vianočnú kampaň s názvom Ohňostroj solidarity. Kampaň možno považovať za jeden z podnetov pre kvalitnejšie prežívanie adventu a začínajúceho cirkevného roka, časť peňazí, ktorá by putovala do zábavnej pyrotechniky, môže podporiť ľudí v hospicioch alebo chorých a opustených. Ohňostroj solidarity odštartovali na prvú adventnú nedeľu 29. novembra.

JÁN FELIX, Šport, 3.12.2009

STRUČNE ZO SVETA

Ruská pravoslávna cirkev a rímska katolícka cirkev robia pokroky v snahe urovnať svoj 1000 ročný rozkol. Oznamil to včera pred prvou návštevou prezidenta Dmitrija Medvedeva vo Vatikáne vysoko-postavený ruský predstaviteľ.

JÁN FELIX, Šport, 3.12.2009

Anketa:

Opýtaný 1: „Táto organizácia je zameraná na telovýchovu, ale zároveň je zameraná aj na kultúru a na duchovno. Čiže obsiahne celého človeka.“

Opýtaný 2: „Páči sa mi, jak sa vlastne snažia dávať šport do kresťanstva a vlastne hlavne kvôli tomu, že som športovkyňa a uznávam to.“

(koniec ankety)

Patricia Macíková, redaktorka STV: „Súčasťou osláv je aj diskusia o význame a postavení športu v živote mládeže.“

Patricia Macíková

Biskupi volajú po Silvestri bez pyrotechniky

Mestá sa nevzdajú veľkolepých silvestrovských osláv, aj keď je kríza.

Katolícki biskupi vyzvali ľudí, aby nemíňali peniaze na pyrotechniku. K primátorom slovenských miest však táto výzva nedoznala.

„Práve preto, aby ľudia nemuseli vyhadzovať peniaze na pyrotechniku, hlavné mesto organizuje ohňostroj, bez ktorého by si málokto vedel predstaviť oslavy konca roka a príchod nového roka,“ povedala Eva Chudinová, hovorkyňa Magistrátu Bratislavy. Ohňostroj podľa nej ide zo „sponzorských peňazí“.

Hovorca primátora Nitry Andrej Jančovič zasa tvrdí, že 20-tisíc eur, ktoré mesto vyčlenilo na vianočný a silvestrovský program, je menej „v porovnaní s inými mestami“.

V pastierskom liste, ktorý sa v kostoloch čítal v nedeľu, sa píše, že ľudia si kupujú zábavnú pyrotechniku, a tak „sa vyhodí do vzduchu aj množstvo peňazí“. Nasleduje odporúčanie, aby tieto peniaze dali chorým a opusteným. „Zvlášť súčasné prejavy ekonomickej krízy sú naliehavou výzvou na kresťanskú solidaritu voči tým, čo trpia nedostatkom.“

„Šetríme,“ reagovala hovorkyňa primátora Banskej Bystrice Monika Pastuchová. Tvrdí, že vlani ohňostroj stál 3300 eur, teraz bude o polovicu lacnejší.

Prešov ušetrí na silvestrovskom programe, domáce kapely sa zriekli honoráru v prospech mesta. „Napriek tomu budú oslavy v plnej paráde,“ povedala hovorkyňa primátora Katarína Pirohová. Na ohňostroj mesto neušetrilo.

Na ohňostroj v Trnave prispeli sponzori. Primátor Štefan Bošňák však súhlasí s názorom biskupov. „Náš ohňostroj nebýva veľkolepý. Je skôr symbolický.“

„Pastiersky list je smerovaný v prvom rade ku katolíkom a potom k tým, ktorí sú otvorení hlasu biskupov. Konkrétne rozhodnutia sú na jednotlivcoch,“ povedal hovorca Konferencie biskupov Slovenska Jozef Kováčik.

Jozef Čavojec, SME, 2.12.2009

Keď minarety bolia ako kríže

Vatikán netajil znepokojenie v súvislosti s výsledkami víkendového švajčiarskeho plebiscitu. Máme podobné starosti ako švajčiarski biskupi, zdôraznil prezident pápežskej rady pre migrantov, biskup Antonio Maria Veglio. Generálny tajomník švajčiarskeho episkopátu Felix Gmur v rozhovore pre Vatikánsky rozhlas vyjadril znepokojenie svojich krajanov-biskupov nad výsledkami ľudového hlasovania. Súčasne prirovnal rozhodnutie o zákaze výstavby minaretov v krajine s verdiktom Európskeho súdneho dvora pre ľudské práva, ktorý vykázal kríže z tried talianskych škôl. „V oboch prípadoch sa rozhodnutie opiera o falošné presvedčenie, že náboženstvo je súkromná záležitosť. Pre kresťanov to nie je možné,“ konštatoval švajčiarsky cirkevný hodnostár. JÁN FELIX, Šport, 2.12.2009

Kríže a minarety

Zákaz výstavby minaretov vo Švajčiarsku len zakrýva našu neschopnosť riešiť podstatu problému a účinne čeliť islamskému fundamentalizmu.

Zákaz stavby minaretov vo Švajčiarsku je hlúposť. Nie preto, že ho kritizujú moslimské krajiny, v podobných prípadoch by totiž väčšina z nich mala čušať. Samy masívne podporujú jedno náboženstvo, navyše rôznymi formami obmedzujú slobodu vierovyznania a šikanujú veriacich tých ostatných.

Zákaz minaretov je najmä výborný príklad populistickej demagógie, ktorá bojom proti v podstate nevinnému symbolu nahrádza riešenie podstaty problému, reálnej hrozby šírenia islamského fundamentalizmu a totalitného myslenia aj v Európe. A takýmto drobným „vit'azstvom“ zakrýva našu neschopnosť tomuto fanatizmu adekvátne čeliť.

Iniciátori švajčiarskeho referenda tvrdia, že zákazom minaretov bojujú proti veciam, ako sú manželstvá z prinútenia alebo ženská obriezka. Majú pravdu, že tieto veci sú (nielen) v Európe nepripustné. Co s tým však majú spoločné minarety? Ak takéto veci moslimovia či iní prisťahovalci vo svojich komunitách praktizujú, musí proti nim s plnou váhou zakročiť zákon, ktorý platí pre všetkých rovnako. Ak v mešitách v Európe nejaký klerik hlása nenávisť voči neveriacim a vyzýva svojich poslucháčov na násilie, platí to isté.

Ak nám minaret prekáža preto, lebo narušuje tradičný obraz našich miest, je to pokrytectvo. Minaret nie je o nič horší než akékoľvek hnusné nákupné stredisko. A ak by bol problém reálny, má to riešiť konkrétny stavebný úrad a nie plošný zákaz pre celú krajinu.

Demagogické je aj porovnávanie zákazu minaretov s rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva zakazujúcim kríže v talianskych školách. Kritici rozhodnutia sa väčšinou ako čert krížu vyhýbajú základnému problému: ak je štát z ústavy sekulárny a uznáva rovnosť vierovyznaní, nemôže predsa bez porušenia ústavy vyzdvihovať vo svojich inštitúciách symbol jedného z nich. Namiesto toho kritici zmiešavajú školu a verejný priestor všeobecne a strašia tým, že zákaz kríža v školách je len prvým krokom k jeho zákazu všade inde a k zrušeniu náboženskej slobody.

V školách je však väčšinou zakázaná aj politická agitácia a nikto to nepovažuje za prvý varovný krok k zákazu politických mítingov a predvolebných plagátov na uliciach a k likvidácii pluralitnej demokracie vôbec. Škola je jednoducho špecifickým variantom verejného priestoru a to, čo platí v škole (či v inej štátnej inštitúcii), nemôže automaticky platiť inde.

Ozajstným problémom a ohrozením slobody náboženstva by bolo, ak by niekto zakázal kríže na kostolných vežiach. To už by sa naozaj týkalo verejného priestoru všeobecne, a bolo by to podobné plošnému zákazu minaretov vo Švajčiarsku.

Švajčiarske rozhodnutie je smutné aj preto, lebo odzrkadľuje nálady v celej Európe. Nielen proticudzinecké nálady a strach z islamu, ktorý nedokáže rozlišovať medzi prostým náboženstvom, a tými, čo ho zneužívajú, ale aj vieru v jednoduché riešenia zložitých problémov. Len nie v každej krajine funguje priama demokracia a niektoré hlúposti sa preto inde presadzujú o niečo zložitejšie. Peter Morvay, SME, 2.12.2009

Boj o kríže v školách rozdeľuje Európu

Španielsku ľavicu dráždia, poľský parlament ich bráni. Boj o kríže na stenách škôl prešiel do parlamentných lavíc. Rozpútalo ho rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu zo začiatku novembra. Podľa neho sú kríže umiestnené v talianskych štátnych školách porušením slobody náboženského vyznania a tiež porušením práva rodičov vychovávať deti podľa vlastného presvedčenia.

V tradične katolíckom Španielsku si tento názor osvojila ľavicová vláda. V parlamentnom výbore pre vzdelávanie prešiel návrh poslancov, ktorým žiadajú socialistickú vládu, aby sa riadila výrokom súdu.

Ľavicová vláda tvrdí, že kríže by mali zmiznúť len zo štátnych škôl, podľa denníka El País to však návrh nehovorí. Píše sa v ňom len všeobecne o vzdelávacích inštitúciách. Pravicoví ľudovci preto iniciatívu ostro odsúdili.

„Zakážu koledy? Odstránia kríž z astúrskej vlajky? Prídu do domov, aby z nich odstránili náboženské symboly?“ reagoval na návrh hovorca ľudovcov José Antonio Gómez Trinidad. Astúria je jedna zo španielskych provincií. V Poľsku, kde podobne ako v Španielsku prevláda katolícke náboženstvo, sa politici postavili na obranu krížov. Poslanci Sejmu prijali právne nezáväznú rezolúciu, ktorá kritizuje rozhodnutie súdu. Podporilo ju 357 členov dolnej komory poľského parlamentu, 40 bolo proti.

„Ak dnes budeme ľahostajní k porušovaniu práva, nebude nás môcť v budúcnosti prekvapiť, ak budú ďalšie generácie ľahostajné, keď sa budú kríže odstraňovať nielen zo steny, ale aj z oltára,“ vyhlásil poslanec Jacek Żalek z vládnucej Občianskej platformy.

„Poľsko patrí aj ľuďom, ktorí veria v iného boha, alebo sú neveriaci,“ oponovala ľavicová poslankyňa Izabela Jarugová-Nowacká. Kríž v Poľsku visí v Sejme i Senáte, často v nemocniciach a v školách. Talianska vláda sa odvolá proti rozhodnutiu súdu. Ak však prehrá, môže mať Európa podľa niektorých právnikov problém. Experti naznačujú že by to mohlo spustiť lavínu prípadov, v ktorých budú občania žiadať odstránenie náboženských symbolov z očí verejnosti.

am, ČTK
PRAVDA, 4.12.2009

Prešovská radnica ubytuje bezdomovcov, aby ani jeden počas zimy nezmrzol

Naozajstná zima sa už blíži. Prešovská radnica chce, tak ako každý rok, spolu s gréckokatolíckou charitou ubytovať bezdomovcov v pripravených zariadeniach. Majú spoločný cieľ, aby ani jeden bezdomovec počas zimy nezmrzol. Pokračuje Róbert Latta, redaktor:

„V Prešove odhadujú, že v meste žije momentálne asi 100 bezdomovcov. Možnosť ubytovania najmä v zimných mesiacoch poskytujú každoročne. Výnimkou nebude ani blížiaci sa zima. Napriek tomu, že je mestská pokladnica tento rok prázdnejšia než v minulosti, vedúci odboru sociálnych služieb Marián Bača: „Podľa predpovedí počasie by táto zima mala byť trošku miernejšia, ale v každom prípade my ako mesto nenechávame pomoc ľuďom na náhodu a pripravili sme znovu podmienky na to, aby sme mohli ľudí, ktorí sa ocitli na ulici v tých chladných zimných mesiacoch, prenocovať v zariadeniach.“

Redaktor: „Vzhľadom na stav pokladnice s nejakými službami navyše zrejme mesto príde až budúcu zimu.“

Marián Bača, vedúci odboru sociálnych služieb, Mestský úrad Prešov: „Aj my ako mesto musíme zvažovať ktoré sociálne služby pripravíme, ale nejaké denné aktivity a jedno teplé je-

dlo a strechu nad hlavou by sme mali zabezpečiť.“

Redaktor: „Možnosť prenocovať sa nebude týkať iba najmrzavejších nocí. Bezdomovec ale musí dodržiavať určené pravidlá.“

Marián Bača, vedúci odboru sociálnych služieb, Mestský úrad Prešov: „Požitie alkoholických nápojov nie je dovolené, musí sa správať tak, aby neohrozoval a neobmedzoval ľudí, ktorí sú na charite. Keď môžem povedať z tých minulých rokov, vždy sa nám podarilo tú zimu zvládnuť tak, aby nám nikto nezmrzol niekde vonku na ulici. My sme pripravení vládnuť takú kapacitu požiadaviek, aká bola počas minulého roku, máličko možno naviac. Takže pokiaľ sa neudeje nič mimoriadne, tak by sme mali vedieť vyhovieť tým ľuďom, ktorí nás o túto pomoc požiadajú aj v tomto roku.“

Redaktor: „To že niekto zmrzne v mraze ale podľa Mariána Baču nie je zlyhaním konkrétnej radnice.“

Marián Bača, vedúci odboru sociálnych služieb, Mestský úrad Prešov: „Aj nám sa stali v minulosti prípady, kedy sme našli človeka, ktorý absolútne nechcel našu pomoc. V tomto prípade naozaj nemôžeme toho človeka nútiť. Je to jeho slobodná voľba.“

Róbert Latta, Rádio Regina, 1.12.2009

Cirkev o dolároch mlčí

Aký bol pôvod dolárov na vykradnutom účte, nechcú biskupi povedať.

Bývalý ekonóm arcibiskupského úradu v Trnave hovorí, že pôvod dolárov na účte úradu, ku ktorému mal podpisové právo Ján Sokoly nepozná. Financie podľa neho na 95 percent riadil arcibiskup Sokol. Zvyšok mali na starosti úradníci. Odhaduje však, že ide buď o peniaze zahraničných Slovákov, ktoré cirkvi darovali, alebo Sokol nakúpil doláre pre výhodný kurz. Arcibiskup podľa neho šetril na stavbu seminára. Dokopy vraj našetřil asi 200-miliónov korún, ale seminár postavený nebol. Peniaze by teraz mali mať po rozdelení diecéz Bratislavská alebo Trnavská diecéza. Bratislavský arcibiskup Stanislav Zvolenský povedal, že pod nich účet neprešiel a peniaze z neho nemajú. Celú kauzu nechcel hodnotiť.

Vyjadriť sa odmietol aj nový trnavský arcibiskup Róbert Bezák s odôvodnením, že vo veci stále prebieha pojednávanie. Neodpovedali ani na otázky o prijímaní darov alebo dedení.

Najvyšší kontrolný úrad robil v roku 2004 na Arcibiskupskom úrade v Trnave rozsiahlu kontrolu narábania s financiami. Kontroloval práve roky 2002 a 2003 a zistil zásadné porušenia zákona a podozrenia z daňových únikov. Kritizoval vedenie účtovníctva, ktoré bolo podľa neho „nepresné, neprehľadné“. Píše sa to v záverečnej správe NKÚ, ktorú úrad poskytol SME.

Zistenia potom posunuli daňovému úradu. Či udelil nejakú pokutu, nie je známe. Daňový úrad takéto informácie nezverejňuje a arcibiskupský úrad na to odmietol odpovedať. (mož)

Sokola chceli okradnúť o doláre

Podvodníkom nahralo aj to, že arcibiskup bol ochotný prijať peniaze od nebohého Rezeša

Pred siedmimi rokmi arcibiskupský úrad v Trnave takmer prišiel o 55 miliónov korún. Prevedené peniaze sa podvodníkom vybrať nepodarilo.

Už vyše štyri roky stojí na Krajskom súde v Bratislave prípad skupiny podvodníkov, ktorí sa pokúsili okradnúť viac ľudí vrátane cirkvi. Z prípadu vyplýva, že bývalý trnavský arcibiskup Ján Sokol sa nešťít peňazí od privatizéra Alexandra Rezeša. Vďaka tomu od neho podvodníci vylákali číslo účtu, z ktorého potom začali prevádzať peniaze na svoje účty.

Hlavným obžalovaným je právnik Martin M. Sám sa označuje za silne veriaceho. Vytvoril okolo seba skupinu, s ktorou sa stretával na kresťanských zhromaždeniach. Traja muži spolu neskôr okradli ľudí o milióny korún hlavne na základe podvodov s nehnuteľnosťami. Z obžaloby, ktorú získal časopis týždeň vyplýva, že spáchali deväť skutkov. Dva z nich sa týkajú ešte bývalej bratislavsko-trnavskej arcidiecézy.

Peniaze od Rezeša

Martin M. a dvaja muži založili po celom Slovensku v roku 2002 vo VÚB, ČSOB a Ľudovej banke 17 účtov. Mesiac po Rezešovej smrti jeden z nich prišiel na arcibiskupský úrad do Trnavy. Ekonómovi úradu sa predstavil ako právnik Haraslín. Ekonóm neskôr vypovedal, že ho tento muž informoval, že podnikateľ Alexander Rezeš v závet odkázal katolíckej cirkvi 500-tisíc dolárov. Závet mu aj ukázal a ekonóm si ho „zbežne prečítal“.

„Toho pána nechal vo svojej kancelárii a išiel o poschodie vyššie za arcibiskupom Jánom Sokolom. Arcibiskup mu rukou napísal na kúsok papiera číslo účtu, na ktorý sa môžu peniaze previesť. On tento papierik odovzdal Haraslínovi,“ popisuje konanie ekonóma obžaloba.

Odvtedy ekonóm tohto muža nevidel. Závet bol len kamufláž, ako od Sokola vylákať číslo účtu.

O dedičstvo nemohlo ísť

Ak by pri reálnom dedičstve Sokol takto prijal peniaze, tak by išlo o obchádzanie zákona. Pripísanie dedičstva na účet bez riadneho dedičského konania je podľa právnika Tomáša Nielse- na protiprávne. Pri legálnom dedení

by cirkev bola riadnym účastníkom dedičského konania a s dedičstvom by mohla narábať až po tom, čo to schváli notár alebo súd.

Rezeš navyše zomrel len mesiac predtým a dedičské konanie tak rýchlo nemohlo prebehnúť.

Dva týždne po návšteve arcibiskupského úradu zamierili podvodníci do Ľudovej banky v Galante, kde arcibiskupskému úradu viedli účet. Podľa výpovede miestneho riaditeľa banky mohol s účtom disponovať iba arcibiskup Sokol a kňaz Juraj Augustín.

Dvaja z trojice prišli do banky so splnomocnením od Sokola a so žiadosťami na prevod 55 miliónov korún na ich účty, ktoré predtým založili. Jeden z nich sa vydával za Augustína. Vyšetrenie neodhalilo ako splnomocnenie získali, ako vedeli, koľko peňazí je na účte a ani to, kto môže s účtom narábať. Prokuratúra predpokladá, že s podvodníkmi pravdepodobne ešte niekto spolupracoval. Do banky prišli s pripravenými prevodnými príkazmi.

Riaditeľ vypovedal, že Sokolov podpis sa mu zdal pravý, poznal ho z predchádzajúcej korešpondencie. Bol overený u notára, ako originál vyzerali aj doklady na meno Augustín.

Riaditeľ si pre istotu vypýtal doklady od druhého muža, ktorý povedal, že ich zabudol. Išlo o účet arcibiskupstva vedený v dolároch. Druhý muž sľúbil, že sa s dokladmi neskôr vráti. Banka medzitým previedla peniaze na účty. Keď sa muž s dokladmi nevrátil, riaditeľ spozornel. Zavola Sokolovi, ktorý mu oznámil, že splnomocnenie nikomu nedával. Vtedy banka peniaze zablokovala.

Obžalovaní stihli vybrať 300-tisíc korún. Pri pokuse o ďalší výber ich zatkla polícia.

Ekonóm arcibiskupského úradu, ktorý tam dnes už nerobí a neželá si zverejniť meno, ochotu prijať peniaze od Rezeša obhajuje. „Cirkev nemá peniaze len tak na rozhadzovanie. Sú to kompromisy, ktoré sa z hľadiska katolíckej morálky môžu robiť.“

Cirkev bola podvedená aj pri druhom skutku. Šesť miliónov, ktoré poslala podvodníkom na účet za budovu, ktorú jej predávali, aj keď nebola ich, už nikdy neuvidí.

Podvedená bola bratislavská farnosť Rača, ktorá chcela od Martina M. kúpiť budovu vo Vajnorochoch. Dokumenty k budove však boli sfalšované.

Súd sa nehýbe

Prípad sa na súde vlečie a rozsudok zrejme tak skoro vynesený nebude. Krajská prokuratúra podala obžalobu na súd v auguste 2005. Spolu žiada odsúdiť sedem osôb. Niektorí z nich vrátane hlavného obvineného boli v tom čase vo väzbe. Medzitým ich už z nej prepustili.

V decembri 2005 vrátil súd prípad prokuratúre na došetrenie. V máji 2006 Najvyšší súd zrušil rozhodnutie krajského súdu o vrátení veci a nariadil súdu konať.

V januári 2007 prípad prideli- li novému sudcovi a ten vytýčil prvé pojednávanie až v máji tohto roka. Traja obžalovaní a traja obhajcovia sa ospravedlnili. V septembri sa ospravedlnil jeden obžalovaný a jeden obhajca, v novembri sa ospravedlnili dvaja obžalovaní. Najbližšie pojednávanie bude v januári. **onika Tódová, SME, 3.12.2009**

Homosexuáli sa do neba nedostanú!

Homosexuáli a transsexuáli sa nikdy nedostanú do nebeského kráľovstva, vyhlásil v stredu kardinál rímskokatolíckej cirkvi Javier Lozano Barragan. Podľa neho je totiž vzťah medzi osobami rovnakého pohlavia „urážkou Boha“ tak, ako to povedal Svätý Pavol. Barragan však zároveň uviedol, že to nie je ospravedlnenie pre akúkoľvek diskrimináciu týchto ľudí.

„Ľudia sa nerodia ako homosexuáli, oni sa stanú homosexuálmi. Deje sa tak z rôznych dôvodov: vzdelanie, osobnostné problémy počas dospieva-

nia. Možno to ani nie je ich chyba, nič to však nemení na tom, že konanie proti prírode a dôstojnosti ľudského tela je urážkou Boha,“ vyhlásil kardinál, ktorý sa následne odvolával na Svätého Pavla hovoriaceho o „vulgárnych aktoch medzi dvoma mužmi“.

„Homosexualita je preto hriechom, no nič len sám Boh ich má právo súdiť. My na zemi nemáme právo nikoho odsudzovať, my ako ľudské bytosti máme rovnaké práva,“ dodal Barragan, ktorého citovali talianske médiá. **Plus jeden deň, 3.12.2009**

Kde iní končia, cirkev pokračuje

Zákaz predaja v nedeľu síce nemeckým cirkvám ľudí do kostolov nenaženie, ale im išlo o viac.

Kostoly sa im z toho aj tak nenaplnia, reagoval nejednen Nemecký ústavný súd o zákaze prevádzky berlínskych obchodov počas nedeľí, zvlášť v adventnom období.

Podnet katolíckej i evanjelickej cirkvi na preskúmanie krajinského zákona, ktorý nedeľu ako deň pokoja podkopáva, možno vnímať aj ako naháňanie si ovečiek do vlastného košiara, hoc nemeckí duchovní stav vecí v krajine poznajú a vedia, že zavreté obchody im chrámy nenaplnia. Zásahom do svetských záležitostí chceli dosiahnuť čosi iné a zásadnejšie.

Nedeľa nieje na predaj

Článok 139 nemeckej ústavy je ešte z čias Weimarskej republiky a hovorí, že nedeľa, ako deň pracovného pokoja a duchovnej obnovy, je chránená ústavou. Duchovná obnova, sa dá, pravda, definovať rôzne, hoc duchovní i sudcovia sa tentoraz vzácné zhodli a Berlín prevádzku obchodov počas nedele zatrhli. Nedeľa je deň oddychu, priestor na osobný pokoj, pozastavenie sa v kruhu najbližších, pred týmito základnými potrebami jednotlivca i rodiny, musia ísť obchodné záujmy bokom, zneli argumenty, o ktorých nemecké publikum teraz svižne diskutuje.

Mnohí sa rozhodnutiu súdu vrúcne potešili, a to nie len z radov predavačov. Niektorí ho dokonca označili za ozdravné. Verejne sa aspoň na pár dní rozoberajú spoločenské normy, potreby rodín a ich vnútorné vzťahy, témy, ktoré

sa medzi každodennými maratónmi na pretras veľmi nedostávajú.

Nie všetko treba meniť

Rozhodnutie sudcov sa však nedočkalo len pochvalných hlasov. Obchodníci, ale i sociálni demokrati, na čele s berlínskym primátorom Klausom Wowereitom, ho prijali rozpačito. Wowereit vníma potreby spoločnosti cez optiku modernej európskej metropoly, ktorej vládne a v ktorej chce točiť obchod sedem dní v týždni. Konzum a z neho plynúce dane, hlavný to rozmer mesta, ktoré na storočia dopredu zadžil.

Pritom sa ako sociálny demokrat mohol trochu priprieti a prijať rozhodnutie aspoň preto veselšie, že ide aj o dôležité posilnenie práv zamestnancov. V tomto bode ho však zrejme irituje fakt, že výsledok nevyšiel z dielne odborov, lež cirkvi. Obe cirkvi v utorkototíž nezachránili len nedeľu, ale dosiahli aj zásadný spoločensko-politický úspech, s ktorým sa nie každý vie vyrovnáť.

Zvlášť ak takýto úspech prichádza krátko po búrlivej debate o zákaze krízov na talianskych školách, či po šokujúcich výsledkoch švajčiarskeho referenda, ktoré sú vysvetľované a ospravedlňované aj strachom pred stratou vlastnej kresťanskej identity.

Európa nie je ani zďaleka taká sekularizovaná, ako si nahovára, a sú dni, keď sa ponúka otázka, či to treba meniť. V každom prípade, nemeckí duchovní vedeli za nedeľu, za dobro jednotlivca i rodiny zabojsť omnoho róznejšie ako nemecké odbory či sociálni demokrati. A to napriek tomu, že kostoly z toho plné mať nebudú.

**Katarína Mallo, politologička
SME, 3.12.2009**

Poslanci Národnej rady napokon budú na pléne hovoriť o kresťanských krížoch

Poslanci Národnej rady napokon budú pléne hovoriť o kresťanských krížoch. Diskusia sa bude týkať verdiktu Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého kríž vo verejných školách porušujú náboženskú slobodu. Návrh sa podarilo presadiť menšinovej opozícii najmä vďaka hlasom SNS. Za iniciatívu však zahlasovali aj dvaja členovia HZDS a jeden poslanec Smeru. **Rádio ZET,**

Hodnotili vysoké školy

Skokanom roka je Katolícka univerzita v Ružomberku. Dlhodobu najlepšie pozíciu si udržuje Univerzita Komenského. Podľa hodnotenia úrovne vysokých škôl agentúra Arra skončili na konci univerzity v Trenčíne a Trnave.

Redaktor: „Celková úroveň vysokých škôl na Slovensku podľa agentúry stagnuje alebo mierne rastie. V porovnaní s okolitými krajinami však zaostávame. Agentúra hodnotila univerzity v 11 kategóriách. Lepšie výsledky pritom dosiahli predovšetkým staršie školy ako mladšie.“

Vladimír Buzna, hovorca KU Ružomberok: „Hodnotenie Akademickej rankingovej a ratingovej agentúry prijímame pozitívne.“

Michal Považan, agentúra ARRA: „Medzi popredné vysoké školy patrí Univerzita Komenského, Slovenská technická univerzita, Univerzita veterinárneho lekárstva, ale aj Technická univerzita vo Zvolene.“

Marián Vrabko, dekan Právnickej fakulty UK: „Čo je veľmi dôležité v tomto momente, aby sme si kredit najlepšej školy nielen získali, ale si ho aj uchovali.“

Redaktor: „Z hodnotenia najhoršie vyšla Univerzita v Trenčíne. Agentúra jej vyčítala priveľa študentov na jedného profesora, či docenta. Trenčianska univerzita sa v minulých týždňoch zviditeľnila najmä ultrarýchlym udeľovaním akademických titulov a k svojmu umiestneniu sa vyjadřila iba e-mailom.“

Vyjadrenie Trenčianskej univerzity Alexandra Dubčeka: „Každé takéto hodnotenie je pre vysokú školu istým zrkadlom, v ktorom sa odráža schopnosť jednotlivých fakúlt uplatniť sa na trhu a zároveň ponúka možnosti zlepšovať sa.“

Redaktor TV Markíza: „Do roku 1993 ako Československo sme boli s Čechmi na rovnakej úrovni. Dnes sa okrem nich pozeráme zospodu rebríčka aj na ďalšie štáty.“

Michal Považan, agentúra ARRA: „Maďarsko nás už predbehlo a Poľsko je veľmi blízko tomu, aby nás predbehlo.“

Redaktor: „Prognóza ďalšieho vývoja slovenských vysokých škôl sa odhaduje veľmi ťažko. Podľa agentúry bude rozhodujúce aké kritériá nastaví vláda po budúročných voľbách.“

Jakub Bubenik, Markíza, 2.12.2009